

Egy új kihívás

Több középiskolához hasonlóan iskolánkban, a Kunhegyesi Nagy László Gimnáziumban is az előző tanévben indult el az új program, az 50 órás Iskolai Közösségi Szolgálat, melynek teljesítése az érettségi megszerzésének az előfeltétele. Újdonság volt számunkra és az iskola számára is, mivel a mi évfolyamunk az első, akinek teljesítenie kell.

A közösségi szolgálat alatt egy ellenszolgáltatás nélkül végzett önkéntes tevékenységet értünk, melyet mi már a 9. évfolyamon elkezdtünk és elkísér bennünket az érettségi vizsgáig. A megszabott 50 órát három év alatt arányosan elosztva lehet teljesíteni. A program célja, hogy fejlődjön a szociális érzékenységünk, önbizalmunk, kreativitásunk, valamint képesek legyünk felelősséggel együttműködni számunkra ismeretlen emberekkel is. Ezt a tevékenységet 30 km-es körzetben belül, több helyen is teljesíteni lehet.

Csató Lászlóné tanárnő segítségével, aki az iskolában a programot koordinálja, a nyitó foglalkozáson megbeszéltük, hogyan lehet ezt az önkéntes tevékenységet végezni. Nagyon lelkesek voltunk. Mindenki maga választhatta meg, melyik intézményben kíván feladatokat vállalni. Így lett önkéntes szolgálatunk helyszíne pl: óvoda, iskola, a könyvtár, az idősek otthona, művelődési központ vagy az állatmenhely.

Az elvégzett tevékenységet, az iskola által kiadott naplóban igazolja le a közösségi szolgálatban közreműködő szervezet vezetője. Minden eltöltött óra után a naplóba feljegyezzük tapasztalatainkat, pozitív és negatív élményeinket is, hogy a harmadik tanév végén, el tudjuk készíteni a záró beszámolókat.

Az osztályból mindenki megtalálta az érdeklődésének megfelelő intézményt erre a tanévre, de a következő tanévben lehetőség lesz akár új helyszínt is választani.

Mi mindketten a Garay óvodában szeretnénk letelezni az 50 órát. Itt különböző feladatokba kapcsolódhatunk be: az udvaron a gyerekek felügyeletébe, labdajátékok levezetésébe, dekorációs feladatok készítésébe és azok elhelyezésébe a csoportszobában, társasjátékok és rajzfoglalkozások alkalmával közreműködhetünk.

Nagyon jól éreztük magunkat a gyerekek között, hiszen nagy örömmel fogadtak bennünket, ők mutatják be nekünk az óvodát, együtt játszottunk. Az óvó nénik nagyon segítőkészek és kedvesek voltak velünk. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk az eddig eltöltött órák során.

Ettől az évtől már tapasztaltabban, bátrabban folytatjuk a kihívás további feladatait.

Györi Vivien és Szabó Szilárd
10. osztályos tanulók

Kossuthos tehetségek

A Kossuth Szövetség országos felhívását ebben az évben is érdeklődéssel vártuk. A 100 éves Kossuth Iskola tanáraként büszkeséggel tölt el, hogy iskolánk ennek az országos szervezetnek alapító tagja. A két évtizedes együtt munkálkodás, a hagyományápolás és az értékközvetítés - iskolánk lelkét jelenti. Az évi mottó: „Leborulok a nemzet nagysága előtt...” volt. Szaktanári tapasztalataim alapján - a diákok életkori sajátosságait figyelembe véve - a nyolcadikos tanulóifjúságot szólítottam meg a pályázati lehetőséggel.

Az előzetes témavezetési instrukciók és szakirodalmi gyűjtőmunka után az őszi szünet alatt készültek el a munkák. Farkas Béla a hazáról, nemzetről, honszeretetről írta le gondolatait. Kirtartóan és alaposan dolgozott. Egyéni hangvétele, önálló fogalmazása és bizonyítani akarása meghozta gyümölcsét. A Kossuth Szövetség arany oklevéllel jutalmazta. Agócs Katinka, Földes Stella és Kota Klaudia kettő témában is készített pályázatot. Egyik feladatként az alapos kutatómunkát igénylő megemlékező szöveg írását választották, amely Kossuth Lajos halálának 120. évfordulójáról szólt. Különösen tetszett nekik az a lehetőség, hogy az 1848/49-es szabadságharcról szóló vershez

készítsenek illusztrációt. Szülőhelyükhöz való ragaszkodásuk miatt Kolosy Elvira kunhegyesi születésű költőnő jutott eszükbe. A Honvédek sírján című verset természetes anyagokkal, színes szivacslapokkal szemléltették.

Szénási Istvánné elnökhelyettesnek találta a parafatáblára feltűzött illusztrációt és méltányolta, hogy településünk helytörténetéből merítették ihletet a lelkes leányzók. A pályázatok elbírálói ezüst oklevéllel ismerték el őket. Természetesen a formaiság is döntő szempont volt. A végleges külső elkészítésében én is részt vettem. Ezúton mondok - hálás szívvel - köszönetet Rózsa Sándornak a pályamunkák kinyomtatásáért. A díjkiosztóra idén, sajnos nem juthattunk el. De nem bántódtunk, hiszen sikeresen szerepeltünk egy országos megmérettetésen és az akadémiai ünnepségeken több alkalommal volt már szerencsénk részt venni. Gratulálok a tehetséges tanítványaimnak és iskolapártoló szüleiknek!

Soós Jákó Szilvia
történelemtanár